

EXHIBIT A.948

(5 of 8)

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ וחת'**

1 **במשרד**" (עמ' 137), והוא אף הגדיל לעשות כאשר טען, כי בהתאם לאותן תוכניות עבודה,
2 שייominן לא הוכח כלל, אף נערך מעקבים אחר העובדים כדי לוודא התנהלות על פיהן (עמ'
3 106 שורות-6, עמ' 110).

4
5 לביא הרבה להתייחס בעדותו לנוהלי העבודה והנהיות שניתנו לעובדים, אולם כאשר
6 התבקש להציג טען, כי מדובר בהנחיות שניתנו "בעל פה" (עמ' 127 שורה 199).

7
8 לביא טען, כי בנוסף לנוהלי העבודה והנהיות שניתנו בעל פה, שכאמור קיימים לא הוכח,
9 עלבוּר העובדים – הטכניים והמאבטחים – תדרוכי בטחון.

10
11 כאשר נשאל האם נערכו התדרוכים בהתאם לתוכנית עבודה סדרה, ענה לביא במפתיע, כי
12 התדרוכים נעשו, בין היתר "לפי תחושה" של אנשי בזק, אשר "חשו" כי יש לכנס את
13 העובדים לתדרוך (עמ' 101, עמ' 122).

14
15 עוד טען לביא, כי הנהל – משנת 1995 – הופץ למאמבטחים בזמן שעברו תדרוך (!!?) (עמ'
16 139), אולם לא ידע להתייחס לעבודה, ש回忆ת הנהל משנת 1995 עולה, שהוא מתיחס
17 בכל לשתחים A,B,C ולא דווקא לשתחי מדינת ישראל (עמ' 139), מה עוד שנוהל זה
18 קובע, שיש לשלווח שני עובדים חמושים (עמ' 111), כאשר הבהיר, כי במקורה נשוא כתוב
19 התביעה רק המאבטחה בן נעים נשא נשק, קרי: בזק אף לא פעל בהתאם לאותו נהל לא
20 מעודכן ולא מותאים, ולא שלחה לבקעה אל גרביה שני עובדים חמושים.

21
22 לביא טען בסע' 15 לטעמו, "כי משטרת ישראל ושותם גורם בטעוני מוסמך לא נתן לבזק
23 מעולם, לפני האירוע, הנחיות כיצד לנוהג כאשר החברה מבצעת עבודה בישוב ערבי...",
24 והנה, בנגדו לモצהר, התברר במהלך עדותו, כי על פי דבריו הוא התקיימו בין בזק לבין
25 משטרת ישראל קשרי עבודה הדוקים יומיומיים, אם כי מרביתם לא תועדו.

26
27 מנסף هي לטעמי לביא עולה, כי במקור האירוע שוחחה מוקדנית מזוק בשם עינת עם
28 משטרת עירון (עם הדר) ונמסר לה ש"אין הגבלות", כפי שעשתה, כנטען על ידי בזק, כל
29 בוקר (עמ' 82-83). בהמשך עדותו טען לביא, כי התקיימו ישיבות עבודה בין בזק לבין
30 משטרת ישראל וכי משטרת ישראל אישרה את מדיניות הבטחון שננקטה על ידי בזק ואף
31 הנחתה את בזק (עמ' 85-84) אולם לא המציה כל אסמכתא כאמור, ודוק: עדות זו הינה
32 בניגוד גמור ומוחלט לנطען בסע' 15 לטעמי של לביא, שטען כי משטרת ישראל לא הנחתה
33 את בזק, טענה שנשמעה כטרונה של בזק כלפי משטרת ישראל.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

**ת"א 04-1047 עזבון המנוח מנכין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ וחת'**

1 לביא העיד על קיומו של פגישות שוטפות עם משתרת ישראל (עמ' 95-96), אשר בעקבותיה
2 שונה לכורה הנהל של בזק, אולם לא המציא כל אסמכתא לאמור (עמ' 112).

3 הדעת נותרת, שבעת התמודדות עם המצביע הבהיר הקשה ששרר במדינה בתקופת
4 האינתיפאדה השנייה, מצב, אשר ללא ספק היה בידיעת אנשי האבטחה של בזק, כפי שהיה
5 בידיעת כל אזרח המדינה ישראלי בתקופה ההיא, תקבע בזק נihil מוקפים, מעודכנים
6 ומשודרגים לפגישות עדכון והכוונה עם משתרת ישראל, אולם מדועות לביא התבכר שהדבר
7 לא נעשה (עמ' 128, 152), ונראה, כי בזק המשיכה להתעדכן על ידי משתרת ישראל באופן
8 רנדומלי ולא מתוכנן, דבר שלא מע מלביה להמשיך ולטען, כי בזק לא קיבל הנחיות
9 ממשטרת ישראל לגבי התנהלות בישובים ערביים (עמ' 154).

10
11 בהמשך התבכר, כי באוקטובר 2002 נערכ בזק תדרוך למאבטחים ולטכנים למרחב חפר
12 – אשר בקעה אל גרביה נמצאת בתחוםו – ובמסגרתו עודכנו הטכנים והמאבטחים בדבר
13 עלייה ברמת ההתרעות לפיגועים בגזרה זו, התרעות על נסיוונות לחטיפת נשים וכד', עובדות
14 המצביעות על החמרה ספרטטיבית במצב הבטיחני באյור זה. לביא נשאל מהין קיבל בזק
15 את המידע בדבר החומרה האמורה, וחודה, כי המידע הגיע ממשטרת ישראל (עמ' 90-91),
16 אולם לא הבהיר באיזו דרך הגיע המידע לאמר בזק, מי האישיות בזק שקיבלה אותו
17 והחלטה על קיומ התדריך האמור בעקבות המידע שהתקבל.
18
19

20 מהאמור עולה, כי היה קשר רציף בין בזק לבין משתרת ישראל, אולם בהיעדר אסמכתא
21 כלשהו, ولو בدل ניר בהתייחס לאיפוי של קשר זה, לא ניתן לקבוע האם מדובר בהידבות
22 מתוכננת שנעשתה על דעת בזק, ביוזמת בזק, או שמא מדובר בהטעינות אקרואית של מי
23 מאנשי בזק אצל משתרת ישראל. מכל מקום, ברור כי בהיעדר תוכנית מוגדרת ומפורשת של
24 קשרי עבודה עם משתרת ישראל, לא ניתן לקבוע, כי בזק יצאה ידי חובתה כלפי עובדי
25 בשימורה על בטיחנות האישי.
26

27 לביא טعن, כי בזק קיימה הערכות מצב (עמ' 95) אולם לא הומצאה כל אסמכתא המעידת על
28 קיומו של הערכות המצב הנטען, או מסקנותיה של הערכות המצב, ועל כן, אין מנוס
29 מהמסקנה, כי ספק גדול מכך האם באמות ערכו הערכות המצב הנטען, שם לא כן,
30 הייתה בזק ממציאה אסמכתא כלשהו, המעידת על ביצוען.
31

32 כפי שציינתי, לביא טعن, כי העובדים – ובעיקר המאבטחים תודרכו על ידי אנשי בזק, עובדה
33 שלא הוכחה, וכן טען כי נמסר להם איזשהו פנקס המפרט את הנחיות הבטיחון, והעובדים
34 אף אישרו את קבלת הפנקס בחותימותם (עמ' 138-139), אולם לא צורפה אסמכתא כלשהיא

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו

ת"א 1047-04 עזנון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 המועידה שפנקס כזה נמסר למנוח, או לבן נעים, וממילא לא הומצאה אסמכתא המועידה על
2 חתימתם המאשרת את קבלת הפנקס.

3 מהעדויות עולה, כי עובר לתאריך 4.3.03 – שלושה וחצי חודשים לפני רצח המנוח –
4 התלוננו עובדי בזק על תחושת חוסר בטחון בביטחון אל גרביה, ובקבות תלונתם נערך
5 במקום סיור של בכיריו מחלקת האבטחה בזק.

6 בסיכום הביקור (ת/15) נרשמה העובדה שהסיור נערך בעקבות תלונות העובדים, וכן נרשמו
7 המלצות ליישום, ובחן פגישה עם פלוגת מג"ב המוצבת במקום.

8 לביא נדרש בחקירותו לסייע זה, שנערך כאמור לבקשת העובדים, או או התברר, שהסייעים
9 דוגמת הסיור האמור, נעדרו בעצם להרגעת העובדים, ומילא, לא נעשה לצורך הערכה
10 מחודשת של רמת האבטחה שיש לספק לעובדים (עמ' 103). קרי: בכיריו מערכת האבטחה של
11 בזק לא התכוונו מלהתירה לסייעם ללחמים בתחום הבטוחני כתוצאה מהסיור
12 האמור, עבדה הנטאפת בענייני כחморה במילוי, שכן התברר, שמטרת הסיור הייתה לשמש
13 גלולת הרגעה לעובדי בזק, שהتلוננו על תחושת חוסר הבטיחון,otto לא.
14

15 לביא לא זכר כלל אם נערכה פגישה עם מג"ב בעקבות הסיור האמור – אם כי אוברלנד טען
16 כי פגישה כזו היא התקיימה והוא השתתרף בה באופן אישי (עמ' 184), אולם, מכל מקום לא
17 הוגג לעניין מסמך המתעד פגישה מעין זו, או את מסקנותיה, והנני חשש, שדברי לביא
18 נכונים, וכאמור, מראש לא הייתה להנהלת בזק כל כוונה לשנות את הסדרי האבטחה
19 בעקבות הסיור האמור, ועצם קיומו של הסיור לא נועד, אלא כדי להרגיע את העובדים.
20

21 זה המקום לציין, כי בזק מתנערת מאחריותה לרצח המנוח ובן נעים הפרו
22 את הנהלים, בכך שנכנסו לבקעה אל גרביה בשני רכבים, כאשר הנהל חייב כניסה עם רכב
23 אחד, רכב בזק בלבד; בכך שקיימו מגעיהם עם האוכלוסייה המקומית, מקום שמעז כזה אסור
24 עליהם וכך, אלא מיין כפי שצינותי מסווג רכב של פעמים, קיומם של הנהלים לא הוכח,
25 ומילא לא הוכח מה היו ההנחות הכלולות באותו מגעם להאורים, ועל כן, אין מנוס
26 מהמסקנה, כי לא הוכח שנاسر על הטכנאים והמאבטחים להיכנס לשטחי העבודה בשני
27 רכבים, או שנاسر עליהם לקיים מגע עם האוכלוסייה המקומית. ודוק: גם אם היה מוכת
28 איסור כניסה בשני רכבים, הרי מילא לא הוכח קשר סיבתי בין עצם הכניסה בשני רכבים
29 לבין הפגיעה העידו. באשר לאיסור מגע עם האוכלוסייה המקומית – איסור זה לא רק שלא
30 הוכח, אלא הוכח הוכח. מאבטיח בזק שהעידו בתיק זה (וואדים סימונוביץ, בן נעים, אווני
31 דבר) העידו, כי נהגו להיעזר בתושבים המקומיים במצבה כתובות של לקוחות בזק, וכן
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנכין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ ואח' נ'**

1 נהגו לאכול במסעדות מקומיים ואף עשו עסקים עם המקומיים (עמ' 474-473, 498-497), ממש
2 כפי שעשה בן נעים עם וואיל בעת ביצוע הרצאה, וכפי שהובחר, התנהלות זו הייתה בידיעת
3 בזק, שלא מצאה בה כל פסול וממילא לא הוכח אייסורה.

4
5 המחදל שבאי המצתת מסמכים רלבנטיים להוכחת טענות בזק נמשך גם בעדותו של דרוור
6 אוברלנדר – קצין אבטחה פיסית בזק (עמ' 165-166), אשר כמו קודמו הירבה לטעון
7 טענות, שנטענו על דרך הסתטם, ללא כל בסיס וمبرלי להמציא מסמכים לאימות דבריו.

8
9 אוברלנדר הודה, כי למורת החרפת המצב הבטוחני בתקופה הרלבנטית לא שונו נוהלי
10 הבטוחן משנת 1995 (עמ' 170-171), אולם טען, שלא היה זה מתקפיד להוציאה נוהלים
11 חדשים.

12
13 לדבריו, החובה להוצאה נוהלים חדשים לבזק חלה על משטרת ישראל (!?) (עמ' 171) אולם
14 הוא הודה, כי לא פנה בעניין זה למשטרת ישראל, אם כי בהמשך טען שפנה, אולם לא קיבל
15 תשובות (עמ' 173) וכמוון שאף אחת מאמיורוטיו לא לוויתה באסמכתא כלשהי.

16
17 אוברלנדר הודה, כי בזק פעלה על פי שיקול דעתה (עמ' 178), אולם לא פירט מה השיקולים
18 שעמדו בבסיסו אותו שיקול דעת לכואורי, שקיומו כלל לא הוכח.

19
20 אוברלנדר טען עוד, כי בזק "התיעצה" עם משטרת ישראל (עמ' 178), אולם הוא לא זכר
21 "עם מי" (עמ' 179), למורת שיעין בתיקין בזק לפני שחתרו, אוטם תיקים עלומים
22 שבזק לא המ齊יה לבית המשפט, וזה המקומן להזכיר מושכלות ראשוניות בדבר הימנעות
23 מהמצאת ראייה, כפי שפורט על ידי המחבר. קדמי בספרו "על הראות" חלק שלישי, עמי
24 : 1649

25
26 "יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט הינה בעלת
27 משמעות ראייתית, כאילו הייתה זו ראייה נסיביתית. כך ניתן
28 להעניק משמעות ראייתית" לאי הבאת ראייה, לאי השמעת עד, לאי
29 הציג שאלות לעד או להימנע מהחקירה נגדית של מי שעודתו
30 הוגשה בטעודה בכתב שהוגשה על ידו. התנהגות כזו, בהיעדר
31 הסביראמין וסביריר, פועלת לחובתו של הנוקט בה; באשר על פניה,
32 מתחייבת ממנה המשקנה שאלו הובאה הראייה או הושמע העד, או
33 הוצגו השאלות או קויימה החקירה הנגדית-היה בכך כדי לתמוך
34 בגירושת היריב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מניטין עמיית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקנורת בעמ' ואמ''

1 הימנעות מהbateת ראייה – במשמעות הרחבה של המושג כמוסבר
2 לעיל – מקימה למעשה לחובתו של הנמנע חזקה שבעובדת, הנעוצת
3 בהගיון ובניסיונו החיים, לפיה: דיון הימנעות כדי הודהה בכך
4 שאילו חובהה אותה ראייה, הייתה פוללת לחובות הנמנע. בדרך זו
5 ניתן למעשה מושך ראייתי לראייה שלא חובהה".

6 אובלנדר הודה, כי בעקבות תדרוך הטענים (ת/13) בתאריך 28.10.02 לא שונה נוהל
7 האבטחה (עמ' 180). לדבריו, הוא ביקש את אישור משטרת ישראל לשנות את נוהל
8 האבטחה שנכתב על ידי בוק בשנת 1995, אולם לא המציא אסמכתא לכך (עמ' 181), והוא
9 הודה, כי בוק לא מצאה לנכון לשנות ולעדכן את נוהלי האבטחה המושנים משנהת 1995,
10 וכן ארועי האינטיפאדה השניה ונוכח העלה ברמת ההתרעות והפיגועים (עמ' 181).

13 מעבר לצורך אציגון, כי לא הובאה ראייה כלשהי המחייבת את בזק לקבל את אישור
14 ממשטרת ישראל לשינויו נוהלי הבטיחון, וממילא לא הובאה ראייה כלשהי על פייה הייתה
15 ממשטרת ישראל מושרבת בגיןות הנוהלים בשנות 1985-1995.

לתחזירו של אחיו המנוח – רונן מניטון צורף נספח יי' הנושא כוורתת "רשיימת היישובים –
באיזוריים הרגיסטרים ואמצעי האבטחה הדורשים לתנועה ועובדת בהם". מסמך זה נושא
תאריך 7.11.02 ונואה, כי הופק בזוק עקב המצב הבטחוני הקשה כתוצאה מאירועי
האין-תיפאדה השנייה.
המסמך אינו חתום ולא ברור מי כתב אותו.

23 מהמשמעות עולה, כי מאן דהוא בזוק סבר, שבבקעה אל גרביה יש לספק לעובדי בזוק מאבטחה
24 וכן רכב ממוגן אבנים. אלא מי? איש מעדי בזוק לא ידע לומר מדוע בכתב המשמך? הוא אס
25 קדם לו אירוע בטחוני מסויים? מי היה צוות החשיבה באגף האבטחה בזוק שסקל את
26 הצריכים הבתוחניים של עובדי בזוק ביישובים המזוכרים במסמך? עם מי נעצרו אנשי בזוק
27 עובר לכתיית המשמך? דבר מכל אלה לא ידוע, אולם ברור כשמש, כי אמצעי האבטחה
28 המפורטים במסמך זה, נועדו להגן על עובדי בזוק מידי אבנים בלבד, ולא מפיגוע ירי. ודוק!
29 כפי שציינתי, בקעה אל גרביה הינה יושב בתחום ישראל, המאכלס באזוריים ערבים
30 ישראלים, והוא שוכן ממש על הגבול בצמידות לבקעה אל שركייה, שהינה יושב ערבי
31 בשליטת הרשות הפלשתינית, והסיכון בעבודה בו נובע ממחשכנות הצמודה שלו לבקעה אל
32 שركייה, ולא דודוקה משהייה בבקעה אל גרביה, שהינו יושב ישראלי, המצויה בתוך תחומי
33 הקו הירוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנתו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ ואח'**

1 מוחודיות שהובאו בפני עצה, כי בין שני היישובים היה איזשהו מכשול חסר ערך, אשר לא
2 מנע מעבר אנשים מבקעה אל שركייה הפלשתינית אל בקעה אל גרביה הישראלית, ממש
3 כפי שהעיד המוחבל, שסיפר על הקלות הבלתי נסבלת שבה עבר מבקעה אל שركייה אל
4 בקעה אל גרביה.
5

6 לא הוכח בפניי ولو מסמך אחד שנערך בזק, השוקל את צרכי הבטחון של עובדי בזק
7 בבקעה אל גרביה, הסמכה כל כך לבקעה אל שركייה הפלשתינית והופרט את הסיכון
8 הנובע מהמעבר הפשט וочек מהשתח הפלשתיני לשטח הישראלי, פשtotות "המזמינה"
9 מפגע כמו המוחבל להצטייד בנשק, להגיע לשטח ישראל ולבצע פגוע רצוני.
10

11 האם שקו אנשי האבטחה בזק את הסיכון הгалום בעמידות של בקעה אל גרביה
12 הישראליות אל בקעה אל שركייה הפלשתינית; האם שקו את אפשרות המעבר הקלה
13 "והונחה" מהשתח הפלשתיני לשטח הישראלי, ואת הסיכון העצום הгалום בכך לעובדי בזק;
14 כאמור, לא הוצעו מסמכים כלשהם המעידים על הפעלת איזשהו שיקול דעת כזה, או פניה
15 למשטרת ישראל על מנת להיוועץ בה לגבי המיגון הנדרש לעובדי בזק, (ראו עדות אריה
16 יהודה, עמ' 337), והמסקנה המעציבת הינה, שהנהלת בזק וגף האבטחה בזק פעלו בחוסר
17 מקצועיות וברישנות רבתי – דבר אשר אפשר את כניסה של המוחבל לשטח ישראל ללא כל
18 קשיים, ורציתו של המנוח.
19

20 צוין, כי בספק יי' (ת/14), שהינו רשות היישובים באיזוריהם הרגשיים שנושח על ידי בזק
21 פורטו ישובים נוספים, שבהם למשל נקבע, כי העובדי בזק ינוו בהם ברכב ממוגן ירי
22 ומבטחה חמוש, או עם אפוד מגן וקסדה, להבדיל מבקעה אל גרביה, שבה הומלץ על שימוש
23 ברכב ממוגן אבני וליויו מאבטחו בלבד.
24

25 קראתי את רשימת היישובים, אולם לא חשבתי להבין מדוע ביישובים מסוימים הוחלט
26 לציד את העובדים בררכב ממוגן ירי, ודוקא בבקעה אל גרביה – השוכנת ממש על קו
27 התפר, והחולט שלא לציד את העובדים בררכב ממוגן ירי, מה עוד שאיש מאנשי בזק לא ידע
28 ליתן מענה לתהיה זו. ודוק: אין כל ספק, שאילו היה המנוח יושב בררכב ממוגן ירי בעת
29 ביצוע הירוי לעברו, היו חיוו ניצלים והוא לא היה מוצא את מותו.
30

31 אוברלנדר העיד בחקירהתו, כי הוא "בין אלו" שערכו את ת/14 (עמ' 182 שורה 8), אולם
32 התקשה להסביר, מדוע הוחלט לציד את העובדי בזק ביישובים מסוימים בררכב ממוגן ירי,
33 ואת העובדים בבקעה אל גרביה הוחלט לציד רק בררכב ממוגן אבני, והוא הגידל לעשנות
34 כאשר "הזכיר" לכולנו, שאין הבדל בין בקעה אל גרביה לבין חדרה(!), גם בהairaו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**ת"א 04-1047 עזבון המנוח מנכין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ וחת'**

1 פיגועים חבלניים, ומשכך נותרנו עם השאלה הבלתי פטורה – מה ההבדל בין היישובים,
2 שבhem "זכו" עובדי בזק לרכיבים מוגני ירי, לבין בקעה אל גרביה, שדינה כדין חדרה?!
3 (עמי 182-183), למרות בשונה מחדרה, ממוקמת בקעה אל גרביה ממש על קו הגבול.
4

5 חוסר המקצועיות שבה התייחסו אנשי אגף האבטחה בזק לצרכי האבטחה והMINGON של
6 עובדים בא לידי ביתוי גס בעובדה, שאוברלנדר אינו מכיר את המסמך ת/15 – שהואינו
7 סיכום סיור שנערך בקעה אל גרביה ובברתעהعقب תלונותיהם של עובדי בזק לגבי
8 תחושת חוסר הבטחון שלהם במקומות אלו. סיור זה נערך סמוך מאד לפיגוע הרצח נשוא
9 החטובנה אשר בפניי, בתאריך 4.3.03, אולם אוברלנדר לא הכיר את המסמך ואף לא
10 השתתף בסיוור (עמ' 183), דבר שלא מעננו לטעון, כי מטרת הביקור הייתה "...על מנת
11 לבחון את מה ש... מהה עובדים חששים. מדובר שם באיזור של בקעה אל גרביה
12 בקרבת בקעה אל שרקיה, היה שם איזה עבודות של ארון טעפ..." (עמ' 184 שורות 6-16).
13

14 תשובהו של אוברלנדר הייתה תמורה משהו, שכן הוא הבHIR, כי איןו מכיר את המסמך,
15 איןו זוכרים את תלונות העובדים ולא השתתף בבדיקה, ובמסמך לא מוזכרות עבודות
16 בארון טעפ של בזק, וכאשר נדרש לכך הודה, כי "לא כתוב, אני זוכרים את המקרה". האם
17 אכן זוכרים: תלונה זו של עובדי בזק, שהעלויה במועד כה סמוך לבי�וץ הרצח מצביעה על
18 תחושת חוסר הבטחון של העובדים, תחושה שלא זכתה לכל מענה, בלבד מעצם בייעוץ הסיוור,
19 שכפי שהעיד לביא – מטרתו היה להציג את העובדים המודאגים, ולא לשנות את
20 נוהלים קיימים שהיו, ככל שהוא.
21

22 כפי שהבהירתי, הנוהלים שצורפו היו נוהלים מושנים משנת 1995, שאינם מתמודדים עם
23 הבעיות הבטחוניות האקטואליות שאליהן נחשפה מדינת ישראל במהלך שנות
24 האינטיפאדה, וכי השוחח, הם כונו לתנועה בשטחים הפלשתיים, ולא דוקא לתנועת
25 עובדי בזק בתוך שטחי מדינת ישראל בכלל, ובישובים הממוקמים על קו הגבול בפרט.
26 היוצאה מכך הוא, שבמועד האירוע לא היו קיימים בזק נוהלי אבטחה המיועדים לשמרה
27 על עובדי בזק בתוך תחומי מדינת ישראל, ביישובים הסמוכים לקו התפר, עובדה שהינה
28 חמורה ביותר.
29

30 אמנם, עדי בזק ניסו להציג את הנוהלים משנת 1995, כחלים גם על תנועה בתוך שטח
31 ישראל, אולם מסקנה זו אינה עולה מהמסמך עצמו, וממילא התרבר, שבזק אף לא נהגה על
32Pie הנחניות באותו מסמך. כך למשל נקבע בנוהלים משנת 1995, כי עובדי בזק ינוועו בצדדים
33 וייהו חשובים, והנה הוכח מעבר לכל ספק, כי באירוע הנדון צוות טכני למאבטחה, כאשר
34 רק המאבטחה הייתה חמושה. כאשר נדרש לכך אוברלנדר בחקירתו, ונשאל מדוע המנוח לא היה

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנכין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ וחת'**

1 חמוץ, ענה על דרך הסטם "כפי שינו את הנחיות התנועה" (עמ' 190 שורה 9), ומטבע
2 הדברים צפו ועלו השאלה: מי שינה:இאה הנחיות שונו (שכן לא הוציאו נהלים כלשהם
3 המיעדים לתנועה בתוך שטח מדינת ישראל), מדוע שונו: מה היו השיקולים לשינוי
4 החניות? אולם תשובות אין. (עמ' 190).

5

6 זאת ועוד. אוברלנדר אישר, כי לאחר אירועי 2000 (תחילת האינתיפאדה השנייה) הוצמדו
7 לכל טכני בזק "נדמה לי בוואדי ערה" (עמ' 189 שורות 7-10) שני מאבטחים (עובדיה
8 שאושרה על ידי ארזו גולן בחקרתו, עמ' 304-305), אולם בשנת 2002 הופחתו מספר
9 המבטחים, שכן מאן דהוא בזק סברяд במאבטח אחד לכל טכני. (אנב, באופן תמהה,
10 אריה יהודה "לא זוכר" – שהיו שני מאבטחים לפני האירע, עמ' 358).

11

12 עניין הופחתת מספר המבטחים מעורר סימני שאלה רבים, שכן, בדומה לכל התרנגולות
13 של בזק לא הומצאו ראיות, או פרוטוקולי ישיבות, שבהם דן הדרג המוצע בשאלת מספר
14 המבטחים הנדרש לכל טכני, ומילא לא פורטו השיקולים להפחיתת מספר הטכנאים,
15 לרבות עצם החלטה לעשות כן.

16

17 עניין זה נתפס בעיני כחומרה מיוחדת דזוקא נוכח תוכנו של ת/15 המדובר بعد עצמו, ומצביע
18 את חשם של העובדים בשנת 2003 באיזורים מסוימים, ובهم האיזור נשוא כתוב התביעה,
19 ועל כן אך טבעי הוא שנדרש, לפחות בשנת 2003, דיון מחדש בנוהלי אבטחת הטכנאים,
20 לרבות מספר המבטחים הנדרשים לכל טכני במקומות מסוימים, אלא שדיון כזה לא
21 נערך, ואף לא נעשה כל שינוי באופן אבטחת עובדי בזק בישובים "באיורים רגיסטים".

22

23 בזק חזרה וטענה, כי המנוח ובן נעים הפרו את הוראות הנהל, כאשר הגיעו להיכנס לבקעה
24 אל גרביה בשני רכבים "בנייה נוחה". אלא מי? כפי שקבעתי, לא הוכח קיומם של
25 נהלים, ועל כן, לא ניתן להגיע למסקנה, כי המנוח ובן נעים הפרו איזשהו נהל בנסיבות
26 לבקעה אל גרביה בשני רכבים, עובדה שאושרה על ידי אוברלנדר, אשר אישר בחקרתו
27 "אין נהל שכתו בפירוש, שהוא נוסע ברכב אחד... לא" (עמ' 192 שורות 14-12).

28

29 מכל מקום, לא הוכח קשר סיבתי בין אירוע הרצח לבין עצם הכניסה בשני רכבים, מה עוד
30 שהpigog לא אירע בעת הכניסה בשני הרכבים, אלא מספר שעות לאחר מכן.

31

32 עד טענת בזק, כי המנוח ובן נעים הפרו נהל נוסף נוסף עליהם להיות בגע עם
33 האוכלוסייה המקומית, אלא שטענה זו מוטב היה לו לא להיות נטענת, משנתענה.

34

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנתו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ וחת'**

1 ההסתמכות על איסור זה מצויה בנהול משנת 1995, אשר כוכור מתייחס לשטחי הרשות
2 הפלשנית, A,B,C ולא לשטחי מדינת ישראל. היעלה על הדעת לאסור על עובדי בזק
3 לשוחח או להיות בקשר עם תושבי ישראל? והרי בקעה אל גרביה הינה ישב ישראלי
4 המאוכלס באזרחים ישראלים ערבים, והלא לדעת אוברלנדר, אין כל הבדל בין בקעה אל
5 גרביה לבין חדרה למשל!!
6

7 לא זאת אף זאת. המאבטחים העידו, כי לעיתים מזומנים התקשו לאתר את בתיהם לקוחות
8 בזק לצורך ביצוע תיקונים, וזאת מושם שבבקעה אל גרביה אין כתובות ברורות (שםות
9 רחובות ומספרי בתים) ובשל הדמיון הרב בין שםות התושבים, ועל כן, נעזרו באופן קבוע
10 בתושבים מקומיים כדי שיינטו אותם להגעה לכתובת הנדרשת.
11

12 עובדת הסטייעותם של עובדי בזק בתושבים מקומיים לצורך איתור כתובות הייתה ידועה
13 היטב לאנשי אגף האבטחה בזק. כך עולה מדובר לביא (עמ' 126 לפרוטוקול) ואך מדברי
14 אוברלנדר (עמ' 194), אשר מטעמו הוא בחר לסייע את האיסור הלאורי בטענה, שモתר
15 לעובד בזק ליצור מגע עם האוכלוסייה המקומית לצורך ביצוע תפקידם בלבד (!!)(עמ' 204
16 שורות 19-20), ופעם נוספת נשאלת השאלה, היכן כתובים הדברים? היכן ההנחיות בדבר
17 איסור יצירת מגע עם תושבים מקומיים (אזרחים ישראלים!!!), אלא לצורך ביצוע
18 תפקידם? גם יהודה אריה – מנהל אבטחה פיסית בזק הודה בתקירתו, כי היה מודע לכך
19 שהעובד בזק נעזר במקומות לצורך איתור כתובות, והוא "לא זופר" נוהל, שאסר עליהם
20 לשוחח עם התושבים המקומיים (עמ' 204).
21

22 עדות חשובה לעניין היחסים שנרכמו בין עובדי בזק לבין התושבים המקומיים בבקעה אל
23 גרביה ניתנה על ידי המאבטח אוני דבר, שהותיר עליו רושם אמין מאד.
24

25 דבר סיפר בעדותו, כי עובדי בזק עשו עסקים עם תושבי בקעה אל גרביה (עמ' 474-473 (474-473
26 לרובות עם בעל החנות לאביזרי רכב – ואיל – שבספח עסקו התרחש הפיגוע הרצחני. דבר
27 העיר, כי הממונה עליהם מטעם בזק – אליו לוינגר – היה מודע לפעולות הפרטיות של
28 עובד בזק עם תושבים מקומיים (עמ' 497), מה עוד, שלדבריו נהגו עובדי בזק – ובhem הוא
29 עצמו – לנסוע לבקעה אל גרביה באופן פרטיא לאחר שעות העבודה ולבצע שם עסקאות עם
30 המקומיים (עמ' 503). ודוק: לוינגר לא הובא עדות, ועל כן עדותו של דבר לא נסתירה, והיא
31 מקובלת עלי.
32

33 בניגוד לעדויות העדים האחרים, טعن המאבטח ואדים סימנווצי, כי המאבטחים קיבלו
34 התראות עדכניות מבזק פעם, או פעמיים בשבוע, והם היו חותמים על קבלתו ומחזירים

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנווה מנויו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ וחת'**

לבזק (עמ' 234-235), אלא שאסמכתאות כאמור לא צורפו, מה עוד שמדובר בגרסה חדשה
שזכרה לא בא בתצהירו של סימונוביץ' (עמ' 235). בהמשך טען סימונוביץ', כי המאבטחים
קיבלו גם התראות טלפוניות בכניסה לכפרים (עמ' 237-238), אלא שגם כאן מדובר בגרסה
חديدة, אשר לא הועלה בתצהירו, ולא אומתה בכל דרך שהיא, והוא הפתיע בטענה, כי
לעתים גם הטכנאים היו חמושים (עמ' 239), גרסה שלא עלתה בתצהירו, ולא הועלה על
ידי אף אחד מהudyים. למוטר לציון, כי אילו היו מציידים את הטכנאים בשתק, כי אז הייתה
asmekhta על כך, וככמונן שאסמכתא כזו לא צורפה.

באופן כללי התאפיינה עדותו של סימונוביץ' "בחדושים והפתעות", שלא פורטו בתצהירו,
ובחלק מהמקרים אף עמדו בניגוד גמור ומוחלט לעדויות אחרות. כך למשל, סימונוביץ' זכר
שניהל "פנקס צחוב" (עמ' 241-242) שנמצא עד היום בביתו, אולם לא הוגג בפני בית
המשפט, מה עוד שלא הבהיר האם הפנקס ניתן לו על ידי לילית, שכירה את שירותיו, או על
ידי בזק – שם עבד כמאבטחה.

סימונוביץ' טען בסע' 6 לתצהירו, כי "אני מצין באופן חד משמעי, כי כל העובדים ידעו
היטב מהם הנהלים באיזורי הרגישים", ובחיקתו הבהיר, כי הוא טוען זאת על סמך
ישיבות שנערכו עם קב"יטים "פעם בכמה חדשניים" (עמ' 243 שורה 10), והפתיע בהיעדרו, כי
נמסרו לעובדים (טכנאים ומאבטחים) הנהלים כתובים (עמ' 243 שורה 22), אלא שנוהלים
כלה לא הוגגו במהלך מהלך המשפט.

לMOTEER לציון, כי סימונוביץ' העיד, שבן נעים היה אחראי משמרות (עמ' 262) והוא זה שמסר
לעובדים את החתימות החשבונות (עמ' 263), עובדה שלא מצאה את ביטוייה באופן תצהיר
ובשות עדות, ובאופן כללי, אינני מקבלת את עדותו של סימונוביץ', שמרביתה הועלה
לרשותה בבית המשפט, היא נעדרת מהתצהיר ועומדת בניגוד לעדויות האחרות שנשמעו
בבית המשפט.

גם ארוז גול מאגף האבטחה בזק, הסתמך בתצהירו ובעדותו על קיומם של נהלים, אולם
גם הוא לא צירף נהלים כלשהם לתצהירו, ובעדותו הודה "הנהלים, עוד פעם, אני לא יודע
אם זה רשות" (עמ' 272, שורה 9), קרי: פעם נוספת מדובר בנוהלים עולמים, שאיש אינו
יודע את תוכנם, וחמור מכך, למעשה הם אינם קיימים בכלל, ונראה, כי מעתה הוראות
אבטחה ובתחום לעובדים, נעשה, אם בכלל, בעל פה ובוויומה עצמאית של קצין בטחון כזה,
או אחר, בבחינת "תורה שבعل פה" התלויה ברצינותו, מקצועותו ומוסר העבודה של קצין
בטחון כזה, או אחר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנכין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ וחת'

1 ארז גולן "דיקלס" בעדותו נוהלים, שאינו יודע את מקורות (עמ' 271-272), וטען, כי הנוהלים
2 התבבססו על הנוהל משנת 1995, שהוא ועודכו, אולם לא המציא אסמכתא כלשהיא לשינוי
3 ועדכו הנוהלים המיושנים (עמ' 271-272), כאמור הודה, כי אין במצבם נוהלים כתובים,
4 להבדיל מהנסיבות אקרניות הניתנות בעל פה (עמ' 272).

5

6 ארז גולן טען, כי ערך לעובדים תדריכים על פי תוכניות עבודה כתובות, ששוכמו עם
7 אוברלנדר והוארכו בין חצי שעה לשעה, אולם תוכניות אלו לא צורפו לתצתירו ואף לא הוצגו
8 במשפט.

9 לדבריו, הוא לא התבקש להציגו (עמ' 275), ואין מנוס מהמסקנה, כי עצם קיומם של
10 התדריכים כמו גם משכם, תוכנם ותדיורותם כלל לא הוכח.

11

12 גולן ערך הבחנה תמורה בין תדריך – שהוא ספציפי ולפנוי יצאה לשטח, לבין הדריכה –
13 המהווה הכשרה (עמ' 275) אולם הודה, כי לא היו מעריכים קבועים של הדרכות לטכניים,
14 או למאמטחים (עמ' 276), מה עוד שלא הוצאה כל אסמכתא להוכחת קיומם של התדריכים,
15 או ההכשרות.

16

17 גולן הודה, כי לא ניתן אישר הכלול חוות דעת מקצועית המעריצה את תפקידם של
18 המאמטחים השונים (עמ' 277), למטרות שלדבריו, תלונה על תפקידו של מאבטח, הייתה
19 עלולה לגרום להפסקת העסקתו.

20

21 גולן טען בחקירה, כי קיימים דוחות על ביקורות גלויות וחסויות שנעשו למאמטחים,
22 אולם גם דוחות אלו לא צורפו (עמ' 278), וכאשר הורמה לגבי המשמע הדברים, טען גולן, כי
23 לעיתים תוצאות הביקורת "לא עולה בדעתך" (עמ' 279 שורה 8), והdoch, כי אין במצב דוח'
24 כזה לגבי פעילותו של בן נעים כמאבטח במשך 3 שנים (עמ' 279), ונשאלת השאלה, האם אכן
25 נערך בחקירה???

26

27 גולן טען, כי "טכנית היה מחסום" (עמ' 282 שורה 31) בין בקעה אל גרביה לבין בקעה אל
28 שركייה, אולם הודה, "אבל אפשר היה לעבר בקלות" (שם). גולן נשאל מדוע לא יום
29 הוצאת הנחיות חדשות ומודכנות נוכחות החומרה במצב הבטיחוני, אולם טען, כי אין זה
30 מתפקידו, אלא מתפקידם של המומינים עליו (עמ' 283).

31

32 בהתייחס לרישימת היישבים באיזוריים הרגשיים ואמצעי האבטחה הדרושים לתנועה
33 לעובדה בהם (ת/14), טען גולן, כי רשימה זו הועברה למשטרת ישראל, אולם לא הוצג כל
34 תיעוד לאישור האמור (עמ' 284-285), מה עוד שלא הבהיר מי בזק החברה לכaura את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנכין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ ו الأخ'**

1 הרשימה לאישורה של משטרת ישראל; מי במשטרת ישראל קיבל לכוארו את הרשימה
2 וכד'.

3 גולן הפתיע בעדותו, כאשר טען, כי התריע בפני המומינים עליו על אפשרות של פגיעה מוחבל
4 בעובדי בזק, אולם כאשר נשאל האם העלה את התרעתו על הכתב, ענה, כי הוא "לא מבין
5 את השאלה" (עמ' 286 שורות 12-17), ודוק: ארזו גולן היה האחראי על הבטחון של עובדי
6 בזק בגורות הצפון, בה נכללה גם בקעה אל גרביה!!!
7

8 גולן העיד, כי הרכב מומגן הירי "נענד לאבטח את התנועה, את הנסיעה" (עמ' 280 שורה
9 27), אולם לא ידע להזכיר על החלטה שניתנה בכתב לאחר הפעלת שיקול דעת של מישחו,
10 לגבי מי זכאי לה坦נייע ברכב מומגן הירי (עמ' 288), והוא הודה, כי איןנו יודע איך הופקו
11 הדיו"חות באשר לפועלות האבטחתיות של עובדי בזק (עמ' 288), דיו"חות שלא הוציאו כלל
12 בפני בית המשפט, וככלו לכוארו מעקב אחר עובדי בזק לצורך וידוא שמירה על נהלים!!
13 (עמ' 289), שנוגן קיומים לא הוכח כאמור.
14

15 לתצהיריו בזק צורפו דיו"חות, שנערכו לכוארו אחת לחודש, ומהם ניתן להסיק קיומן של
16 ביקורתות ותדרוכים שנערכו למאבטחי בזק באיזוריהם שהוגדרו רגישיים.
17

18 כך למשל, בדו"ח (ת/13) החתום על ידי ארזו גולן נרשם, שבתאריך 28.10.02 נערך תדריך
19 למאבטחים ולטכנאים במחוז חפר בו מצוי היישוב בקעה אל גרביה – וכי "במהלך התדריך
20 עלו ההדגשים הבאים: עליה ברמות התרעת פיגועים, התרעות לניסיונות חטיפה של
21 נשק, מאבטחים הונחו להגביר עירנות" (עמ' 291), והנה התברר, כי למרות התרעות
22 החמורות, המפרטות לטכנאים העולמים לעלות בחיי אדם, הונחו המאבטחים באופן כללי
23 "להגביר עירנות", מבלתי שדנו עימם בפרטיפרטים, כיצד על המאבטחים "להגביר עירנות",
24 וממייל לא שיכללו את יכולת האבטחה על ידי אספקת רכבים מומגני הירי, למשל, או ציוד
25 הטכנאים בשנק. לא זו אף זו. גולן נשאל כיצד אכך את ההנחה להגביר עירנות, או אז
26 התברר שהנחה זו לאancaפה כלל, ולא נעשה כל מעקב לוודא את אותה "הגברת עירנות"
27 עלומה (עמ' 291). עוד הוברר, כי למרות תלונות העובדים, אשר חששו לבתוחנים באיזור
28 בקעה אל גרביה, לא מצא גולן לנכון לפנות למשטרת ישראל, או למג"ב על מנת להיוועץ
29 עימם בנושא דרכי אבטחתם של עובדי בזק (עמ' 294), ולמעשה המשקנה הינה, כי למרות
30 העלייה הבוראה בתהרות, לא שונו, או חודדו הנהלים (שקיים לא הוכח כאמור),
31 וניהולת האבטחה של בזק סבירה, שיוצאה כדי חובתה בשירות בטחונים האיש של העובדים
32 באיזוריהם רגישיים בזמן האינתיפאדה השנייה, בדרך של כינוס העובדים וקריאת להגברת
33 עירנות. האם די בכך?! ודאי שלא. כל האמור, לא מנע מארזו גולן לטעון לקיומה של תוכנית
34 עירנות. האם די בכך?! ודאי שלא.

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו

**ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ ואח' נ'**

1 לערכות ביקורות, אלא שתוכנית כזו לא הומצאה בבית המשפט (עמ' 297), למרות שנולו
2 הודה שלקראות ערכות התזהיר ומתן העדות בבית המשפט עבר על החומר הרלבנטי בקלסר
3 ובמבחן, אלא שכאמור, חומר זה לא הוגש לבית המשפט, ואין לדעת האם חומרים
4 רלבנטיים הוסתרו מידיית הצדדים ומידיעת בית המשפט (עמ' 298), או שמא אינם כלל
5 בנמצא.

6
7 גולן טען שהתדרוכים לעובדי בזק נערכו אחת לחודש, או חודש וחצי במפגש הבוקר לפני
8 יציאתם לעבודת יום (עמ' 300 שורות 8-10), אולם לא המציא דיווחים על קיומם. עוד
9 אישר גולן, כי הייתה תקופה "קצרה" לפני הרצח, שבמהלכה היו מתלוים שני מאבטחים
10 לכל טכני (עמ' 304 שורה 31), וזאת בשל קיומה של "התראה נקודתית באותה תקופה,
11 חטיפה של טכני, הגברנו את האבטחה אז צמצמו אותה בחזרה" (עמ' 305 שורות 2-3)
12 ולמוותר לעין, כי התהרע עכבה לא הומצאה, כמו גם דיוונים לגבי תגבור מעך האבטחה
13 בגינה, ומילא לא הומצאו השיקולים המקצועיים שעמדו בסיס החלטה לצמצם את
14 מערך האבטחה ולהפחית את מספר המאבטחים.

15
16 דוגמא להתנהלותה הכושלת והבלתי מקצועית של בזק באבטחת עובדיה, הינה מינוו של
17 אריה יהודה למנהל אבטחה פיסית בזוק.

18
19 معدותו של אריה עולה, כי הוא מונה לתפקידו ללא כל הכשרה מוקדמת בנושא אבטחה,
20 ורק לאחר מינוו עבר, לדבריו, קורסים יעדויים במשטרת ובשב"כ (עמ' 329-328), שכללו
21 קורס בן שלושה – ארבעה שבועות במשטרת, וקורס בן שישה שבועות בשב"כ. (לא הומצאו
22 אסמכותאות לאמור).

23
24 במאמר מוסגר אציו, כי מצופה מגוף גדול ורחיב היקף כמו בזק, הכול עובדים רבים
25 המתעניינים בכל שטח מדינת ישראל, למנות לתפקיד רגיש זה אדם בעל עבר בטחוני וידע
26 בנושא אבטחה, מה עוד, לדבריו הוא היה אחראי על בטיחנות של מאות אנשים (עמ' 391)
27 ובHIRה באדם חסר כל ידע בנושאי בטחון ואבטחה הינה תמורה, בלשון המעטה ובודאי
28 שאייה מעידה על מקצועיות.

29
30 אריה אישר בעדותו, כי לא היה נהול מסודר של פניות והיוועצויות עם משטרת ישראל (עמ'
31 337). לדבריו, הוא היה שותף לניסוח הנהלים משנה 1995 (עמ' 337), אולם הוא לא נמצא
32 לנכון לשנותם, או לנוכח הלים עדכניים עם פרוץ האינתיפאדה השנייה בשנת 2002. כל
33 שנעשה הסתכם לדבריו, בפגישות עם העובדים ויידועם בדבר קיומן של התראות (עמ' 338).
34 אריה העיד כי למורות חששות העובדים, כפי שבאו לידי ביטוי בת/13, הוא לא נמצא

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו

**ת"א 1047-04 עזבון המנוח מנתו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת
בע"מ ואח'**

1 לשנות את רמת האבטחה (עמ' 338-339), ומדובר עליה, כי אין בכך כל הסבר כתוב, או
2 מערכ שיקולים כתוב, מהם ניתן ללמוד מהו השיקולים שהינו את בזק בנושא אבטחת
3 העובדים בכלל, ובישובים על קו התפר בפרט (עמ' 339-340).

4
5 למרות תפוקדו – מנהל אבטחה פיסית, לא זכר אריה את סיור הנהלה בשטח עקב חששות
6 העובדים (עמ' 340), והתרשםותי לגבי אופן התנהלות העניינים באה לידיו בפרוטוקול,
7 באומרי: "אם אני מבינה נכון מה שאתה אומר, אז הכל התנהל בעלפה, לא היו נוהלים
8 מסודרים. אם מישחו חשב שעריך לדבר עם המשטרה – דברו, אם מישחו חשב שעריך...
9 לדבר עם מג"ב – דברו, הכל היה שיקול דעת אישי ושות דבר לא על פי נוהל ולא כתוב"
10 (עמ' 340 שורות 31-28), מסקנה שאושרה למעשה על ידי העד. מהאמור ברור, כי לא היו
11 נוהלים קבועים וברורים ומילא לא היו נוהלים ברוי אכיפה, ואבטחת העובדים הייתה
12 תלויה בכשריו המקצועיים, חריצותו ויוזמתו של עובד זהה, או אחר.

13
14 אריה לא זכר שביקש הנחיות ממשטרת ישראל, למרות שלאחר מכן טען שביקש "הרבה
15 פעמים" (עמ' 350 שורה 14), אולי לא זכר "אייפה זה כתוב" (שם).
16

17 אריה הפתיע מאוד בטענה, כי המשטרה "הס לא נתנו תשובה, אבל בשיחות בעלפה הם
18 היו מוכנים לומר, תעשו כך, או אחרת, הם לא היו מוכנים" (עמ' 350 שורות 29-30), עובדה
19 תמורה כשלעצמה. ונשאלת השאלה: האם משטרת ישראל סרבה להנחות את בזק, או שמא
20 לא התבקשה כלל להנחותה. סביר להניח, כי המשטרה לא התבקשה להנחות את בזק, ומכל
21 מקום לא הומצאה אסמכתא שיש בה כדי להגעה למסקנה אחרת. ודוק: משטרת ישראל
22 אינה בעלת דין בתיק זה, ואיש מבعلي הדין, לבות לא בזק לא ביקש את צירופה, ונוצר
23 הרושם שהיעדרה מכתב התביעה יצר לבזק פלטפורמה נוחה לנסות ולהטיל עליה אחירות
24 בין מחדלי בזק, כפי שהוחכו, וזאת לא רק מבלתי שוקלה של משטרת ישראל יישמע, אלא
25 שהדבר נעשה תוך הימנעות יזומה מיזמו אנשי המשטרה הרלבנטיים למ顿 עדות בנסיוון
26 להוכיח את טענותיה של בזק כלפי משטרת ישראל. התנהלות זו הינה פסולה ואניינה
27 מקובלת עלי.

28
29 אריה הודה, כי אין אסמכתאות לקיומו של נוהל, וכי כמעט ללא השתתף בתדרוכים (עמ'
30 357), ובאופן מפתיע, ולמרות תפוקדו, "לא זכר" שהיתה תקופה בה צוותו שני מאבטחים
31 וטכני (עמ' 358).

32
33 אוני דבר, הגדר את הנוהלים כ"תורה שבעלפה" (עמ' 470, 472), שכלה בעיקר איסורים
34 כגון: איסור על המאבטחה לנוהג, וכו'. לדבריו "...זה אסור זה אסור, הביגוד מאד

בית המשפט המחברי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 התעסקו איתנו עם הביגוד, ביגוד כו מתאים, לא מתאים, שום דגש, שום התייחסות לכמה
 2 המקצועיות של המאבטחים... "(עמ' 470 שורות 19-23).

3 כוכור, בזק טעונה, כי כל עובד צויד בפנקס שככל הוראות בטוחן, אשר צילומו אף צורף
 4 לתיק המוציאים, אולם מסירתו לעובדים לא הוכחה בכלל, ולמנוח ולבן נעים בפרט.

5 והנה, לדברי דבר, הוא קיבל את הפנקס האמור כמודר חינמי בMOTECH מבזק, או מלילית
 6 (עמ' 472), וمعدותו עולה, כי למעשה היה כל פיקוח על עבודות המאבטחים, לא מטעם
 7 בזק ולא מטעם לילית (עמ' 479).

8 דבר הlion קשות חן על הלि�כי ההכשרה הבלתי מספיקים לדבריו, והן על אי מתן סמכויות
 9 למאבטחים. לדבריו, המאבטחים בזק אינם אלא אזרחים נושא נשק, ואינם להם סמכויות
 10 מעוצר או סמכויות אחרות, כפי שיש למשל למאבטחי בתים המשפט, ועל כן, אין באפשרותם
 11 באמות ובתמים להנן על הטכניות.

12 איני יכולה להסתמך על אמריות אלה במסגרת השיקולים העומדים בסיס פסק הדין. לו
 13 סברו הთובעים, כי אין די בהדרכה הניתנת למאבטחי בזק, או במעמדם, כי אז היה עליהם
 14 להמציא חוות דעת של מומחה בתחום. חוות דעת כזו לא הומצאה, ובהיעדרה אין לי כלים
 15 להעריך את ערכיה המקצועית של הדרכה שניתנה למאבטחים, או את מעמדם ככאלה. מעבר
 16 לצורך צווין, כי מהעדויות עולה, כי כל המאבטחים היו בעלי הכשרה מותאמת עוד
 17 מתקופת שירותם הצבאי, וברור שאיש בזק, או בלילה לא הסתמך על הידע הנרכש
 18 בחמשת ימי הקורס שניתנו למאבטחים בעבודתם בזק, או בלילה.

19 כאמור, באשר למעמדם של המאבטחים כשמורים ולא דווקא כמאבטחים – גם בנושא זה
 20 איני מביעה כל דעה, שכן לא הועגה לפני כל חוות דעת, אשר על פיה לא היה די במעמדם
 21 של המאבטחים בזק, והיה צורך לשדרוג את מעמדם ולהשוותו למעמד מאבטחי בתים
 22 המשפט.

23 הני מניחה, כי קיימת דרך חוקית להסדיר את מעמד המאבטחים, אולם ברור, כי איש
 24 בזק לא שקל לשנות את מעמדם של המאבטחים ואף לא فعل כדי לשנות מעמד זה,
 25 ולהשוותו, למשל, למעמד של מאבטחי בתים המשפט, והדבר אף לא נטען.

26 לסייע אצין, כי היעדרם המוחלט של נוהלים מודכנים ומפורטים, הביאו לכך, שככל
 27 מאבטח התנהג בהתאם לואמד דעתו, כאשר לא ברור אם אומד דעתו האישית של כל מאבטח
 28 ומאבטח תאמס את התנאים בשטח, ועל כן מדובר במחדל חמור מאוד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"ת א-04-1047 עזבון המנוח מניטן עמיית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

6 חמור מכך, לא היה כל מנגנון ביקורת של אכיפת הנחיות שניתנו מידי פעם בעלפה, ודומני,
7 כי לא אטעה אם אקבע, כי היעדר הנוהלים גורם למצב בו הושארו הטכנאים והמאבטחים
8 לנפשם בבחינת "איש היישר בעיניו יעשה", מצב שהיינו בלתי נסבל, במיוחד בזקופה בה
9 מדובר.

11 כתוצאה ממחדים אלו, חמקה מעני בזק העובדה, שעובדיה מבצעים פעילות פרטית
12 במהלך יום העובדה, פעילות, אשר במקרה אשר בפני גרמה לנטישת המנוח על ידי מאבטחו,
13 אשר כפי שיבואר בהמשך, עסק בעניינו הפרטיטים, ומנע תוך כדי כך מאבטחת הטכני –
14 הדברים דבוקו הנוא אינישבר, בין היברב את ריצוף הברכת ברכבת הונורם שאנו בלטנו

16 רוצה לומר, שרשנותה של בזק במקרה זה, הינה במחדריה האבטוחות הרובים, אשר
17 בסופו של דבר אפשרו את הימצאותו של המנוח ללא מאבטחה שיגע עליו, ברובם שאין מוגן
18 גבי

למורר לצוין, כי אילו הייתה בזק מנסחת נהלי אבטחה ברורים וחדים, ואילו הייתה מקיימת מערכת קבועה של תדריכים, ואילו הייתה אוכפת את אותם נהלים על עובדיה, קרוב לוודאי שבן נעים לא היה מעו לעסוק בעניינו הפרטימי במחלק שעות העבודה, ולא היה נוטש את משמרתו כמאבטח של המנוח, וכן קרוב לוודאי, שאילו הייתה בזק מספקת למנהך רכב ממוגן ירי, עקב קרבתה הפיסית של בקעה אל גרביה אל בקעה אל שركיה יתכן שהייה נמנע הרצת הטראגי, קרי הוכח קיומו של קשר סיבתי עובדתי בין מחדריה של קבוצת בזק לבין אירוע הרצת, וכן הוכח קשר סיבתי משפטי, שכן חוו מבחון הצעיות, חוו מבחון הסיכון והוו מבחון השכל היישר חייבו שקבוצת בזק צפה אירוע של אסון עקב מחדרי האבטחה החמורים, כפי שהוכיח בפניו ; ודוק : אין כל ספק לגבי קיומו של הסיכון בישוב על קו התפר ביום האינתיפאדה השנייה, כאשר הוכח שהעובדדים עצם חשו לעבוד במקום ; ולענין דעתו ולענין הממציאות הבתוונית הקשה שהייתה מנת חלקה של מדינת ישראל בתקופה ההלבנטית, חייב השכל היישר את הנהלת בזק לנתח נהלים ברורים, בשיתוף עם גופי בטחון אחרים, כגון מטהרתת ישראל, או משמר הגבול, על מנת לשמור על בטחונם וחיהם של עובדיה, כמו גם לאכוף ולודוא ביצוע הנהלים.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 בזק נכשלה גם ב מבחן השכל הisher, וכאמור – התוצאה ידועה.
2
3 בטרם אסיים פרק זה של הפרת חובת הזרירות הקונקרטית על ידי בזק, ATIICHIS למספר
4 נקודות בסיכון קבוצת בזק.
5
6 בזק טוענה בסיכוןיה, כי בקעה אל גרביה הינה למעשה יישוב ישראלי המצוי בתחום גבולות
7 הquo הירוק, ועל כן דינה אינה שונה מדינו של כל יישוב ישראלי אחר.
8
9 אין כל ספק, שבקעה אל גרביה הינה יישוב ישראלי בתחום תחומי הquo הירוק. אלא מאין
10 מדובר בישוב ספר המצוי על קו התפר, אשר מעברו השני יישובים פלשתינים עווינים, כאשר
11 המזיאות הבתוונית קשה במיוחד. ההתייחסות המיויחדת לבקעה אל גרביה אינה נובעת
12 מיפוי תושביה כתושבים ערביים, אלא מקרבתה הצמודה לשובים פלשתינים בשליטת
13 הרשות הפלשתינית והסיכון הבהיר הנובע מקרבה זו. עובדה היא, שגם בזק סקרה, כי
14 בישובים מסוימים בתחום תחומי הquo הירוק, יש צורך לציין את עובדייה ברכבים ממוגני
15 ירי, אלא שלרוע המול – בקעה אל גרביה לא נכללה בין אותם יישובים, למורת צמידותה
16 לבקעה אל שרכיה הפלשתינית, ולמרות קרבתה בין שני היישובים.
17
18 נסיבות אלו יוצרות את השוני בין בקעה אל גרביה לבין יישובים אחרים בתחום הquo
19 הירוק, מה עוד שישיבותה של בזק לציד עובדים אחרים ביישובים אחרים הסוכרים לגבול
20 באמצעות אבטחה טובים יותר, כגון שימוש ברכבים ממוגני ירי – נתרו עלמות, ולפיכך לא
21 ניתן לבקרו שיפוטית, להבדיל מעצם הבדיקה שנעשתה בין היישובים השונים.
22
23 בזק ניסתה בסיכוןיה בכל מואודה, לנדרר את בית המשפט לקבע על פיה אם תוטל
24 אחירות על בזק, הרי שההתוצאה של החלטת אחירות זו הינה, כי ההתייחסות לאוכלוסייה
25 הערבית בישראל בכללותה, ככזו, צריכה להיות כל פוטנציאל טרוריסטי, ולא היא.
26
27 הני מורה נמורות על נסיון נואל זה. ודוק: בית המשפט אינו נתן הצהרות פוליטיות, ויש
28 להזכיר על הניסיון לגרירתו לעשות כן.
29
30 היהת ואמרה אומלה זו עלתה בסיכון קבוצת בזק, הני להבהיר הבהיר היטב: בית
31 המשפט אינו עושה כל אבחנה בין אזרחות היהודים של מדינת ישראל לבין אזרחות
32 המוסלמים, או הנוצרים, או אחרים.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנתו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 תביעה זו הוגשה, בין היתר, נגד בזק בגין מחדלי האבטחה החמורים שלה, שבאו לידי
2 ביטוי בתיק זה.

3 כפי שהבהיר הבהיר היבט, האבטחה המוגברת בתחום בקעה אל גרביה לא נדרשה בשום
4 פנים ואופן מחמת אפיונים של תושביה ערבים, אלא אך ורק בשל קירבתה וצמידותה
5 לבקעה אל שוקייה הפלשתינית, והסיכון – שהתאפשר – מעבר מפצע רציני מבקעה אל
6 שוקייה אל בקעה אל גרביה, נכון כי קיומו של מכשול רציני, אשר ימנע מעבר זה.
7

8 כאמור, עצרנו הרבה, במקרה אשר בפניו התmesh הסיכון, והמנוח נרצה בידי מחבל שניצל
9 את הקירבה והעבירות הקללה בין היישובים. ודוק: לא נתען, וממילא לא הוכח, כי המחבר
10 נער בתושבים מקומיים לצורך ביצוע מזימות. לעומת זאת, הוכח מעבר לכל ספק, כי בין
11 התושבים המקומיים לבין עובדי בזק שררו יחסי מצוינים, שבאו לידי ביטוי בסיווע
12 יומיומי שקיבלו עובדי בזק מהתושבים המקומיים וביחס מסחר בין עובדי בזק לבין
13 התושבים המקומיים, וכך, אין בפסק דין זה, ولو רמיזה לאפיון תושבי בקעה אל גרביה
14 כמורם על ידי קבוצת בזק בסיכון, רמיזה אשר מוטב היה שלא להעלotta כלל.
15

16 קבוצת בזק משווה בסיכון את נוכחות עובדי בזק בקעה אל גרביה, לנוכחות עורכי דין
17 ממשרד ב"כ בזק בבית המשפט בירושלים, השוכן בלב ליבה של מזרחה העיר, והיא תוהת,
18 האס עלייה להציג מאבטחה לעורכי הדין מטעמה בעת ביקורם בבית המשפט בירושלים.
19

20 כמו כן שתיהן זו אינה אלא תחיה פרובוקטיבית ומיותרת.

21 רשות הבטחון במדינת ישראל אמון על בטחונם של אזרחיה ותושביה של המדינה בכל
22 שטחה. מطبع הדברים, לא ניתן להציג מאבטחה לכל אדם ואדם, ועל כך מצופה מגופים
23 גדולים – כגון בזק, לסייע לכוחות הבטחון בהצבת אבטחה מתאימה לעובדי העובדים
24 במקומות שיש בהם סיכון בטחוני.

25 נראה, כי בזק הייתה מודעת לחובתה, ועל כן, ציידה את המנוח באמצעות חמוש וברכב
26 ממוגן אבנים, אולם, נוכח המצב הבטחוני החמור בתקופה הרלבנטית, נוכח קירבת בקעה
27 אל גרביה לפחות, נוכח החשש הצפוי לביצוע פיגוע באמצעות מפצע שיגיע מהרשומות
28 הפלשתינית, אין מנוס מהמסקנה, כי בזק לא עשתה די, ולמעשה לא הוכחה כלל מדיניות
29 בטחון וקיים של נוהלים, שיש בהם כדי להuide על עשייה אמיתית בתחום בטחון עובדי
30 בזק באיזוריהם רגילים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 23. עוד טוענת קבוצת בזק בסיכוןיה, כי הפגיעה לא היה צפוי, ולראיה הצינה את המסמך
2 24. המעיד על ידואו המכוב הטוחוני עם משטרת ישראל בבוקר האירוע.
3

4 25. אין בעובדה שרשויות הבטחו במדינה לא גילו את הכוונה לבצע פיגוע מעוד מועד, כדי
5 26. להביא למסקנה שמדובר באירוע מפתיע ובלתי צפוי. הנפקה הוा, דזוקה השיחה היוםית
6 27. מידיו בוקר של מוקדנית בזק עם משטרת ישראל יותר מכל על המכוב הטוחוני העדין
7 28. באיזור בקעה אל גרביה, קרי: בזק יכולה להיות צפתה בפועל אפשרות של פיגוע, אולם
8 29. מטעמים השמורים עימה סבירה, כי היא תצא ידי חובתה, בשיחה יומיית עם משטרת ישראל,
9 30. ולא היא.
10

11 31. בזק ייחודה בסיכוןיה פרק בדבר היעדר הוראות שבידין, או הנחיות, או נוהלים בנושא
12 32. בטוחון באיזורים וגישים – מטעם המדינה/צה"ל, אלא שאין רואה בהיעדר ההנחיות
13 33. והנהלים מטעם המדינה, מתן פטור לבזק מהגנה על עובדייה. אם סבירה בזק, כי אינה
14 34. יודעת איך להגן על עובדייה באיזורים שהוגדרו על ידה "כרגישים", היה עליה ליזום פניה
15 35. למשטרת ישראל לצורך קבלת הנחיות. פניה כזו לא נעשתה, וממילא לא הוכחה, ואין לבוא
16 36. בטרוניה לרשות המדינה, או למשטרת ישראל בעניין זה.
17

18 37. קבוצת בזק מפנה לפסק הדין בע"א 491/73 גDOI החולה בע"מ נ' עזרא מחרוז (פ"מ כת(2)
19 38. (להלן: "פרשת גDOI החולה") אלא, שאין דמיון בין עובדות פרשת גDOI החולה לבין
20 39. העניין אשר בפניי.
21

22 40. בפרשת גDOI החולה, נגע התובע בשנת 1967 – עבר פרוץ מלחמת ששת הימים – בעת שנגה
23 41. בקומביין במהלך קציג בשטח סמוך לגבול הסורי. באותו מקרה, נחתה הטענה, כי
24 42. היה על המudy לספק לתובע רכב משוריין, שכן הדבר אכן עשוי מדובר בקומביין.
25 43. באותו מקרה הוכח, כי בין המudy לבין שלטונות צה"ל קיים היה נוהג, על פי דיווח
26 44. המudy לשולטנות צה"ל על צאת עובדיו לעבודה, תוך ביצוע תיאום פרטני בין המudy לבין
27 45. שלטונות הצבא לגבי יציאת העובדים לשטח, כאשר הצבא הוא זה שדאג לאבטחת
28 46. העובדים.
29

30 47. במקרה אשר בפניי, לא היה כל הסדר דומה עם שלטונות צה"ל, או מג"ב, או משטרת
31 48. ישראל, והקשר המוכח היחיד בין בזק לבין משטרת ישראל, היה בשיחה יומיית על מנת
32 49. לקבל אינפורמציה לגבי התרעות צפויות.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1047-04 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 הוכח באופן פוזיטיבי, כי בזק לא ביקשה יעוץ אבטחי לעובדיה מטעם ממשלה ישראל,
2 וממילא לא אובייחו עובדי בזק באופן פרטני על ידי ממשלה ישראל, ואין כל ספק, כי חובת
3 השמירה על בטחונו וחיו של המנוח הייתה מוטלת בראש ובראשונה על מעבידתו בזק, ולאו
4 דוקא על גוף אחר, שאינו בעל דין בתיק שבפני, ואף לא הובא עדות על ידי בזק.
5

6 בזק מפנה אף לפסק הדין בע"א 559/77 **חיים למפרט נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报), שם
7 עסק בית המשפט בתביעה על עובד משרד הבטחון, שנגע בדרכו לעובודה מטעם מחבלים
8 שחדרו לישראל. באותו עניין קבע בית המשפט, כי "אין להשוו את מידת הזהירות
9 הנדרשת ממעבד לגביו מכב הבטיחות בתוך מפעלו ובחרציו הנטויים לשטיותו ומידת
10 הזהירות שהוא יכול לנוהג כלפי סכנות הנש��ות לעובדיו כלכל אדם הנמצא ברשות
11 הרבים".
12

13 במלוא הענווה, הנסי מסכימה עם אמירה זו. אלא מי? בענייננו הוכח, כי בישובים
14 מסוימים נשלחו עובדי בזק ברכבת ממוגן ירי, כאשר לא הובהר השוני בין אותם ישובים
15 לבין בקעה אל גרביה. קרי: המעבדה – בזק סיפקה אמצעי מגן מתקדמים יותר, אולם
16 לא סיפקה אותם דוקא למנוח, כאשר ברור, שאילו היה ברכבת ממוגן ירי, לא היה נהרג.
17

18 הייתה ולא הומצאו כל הסברים למחדר שbaşı ציוד המנוח ברכבת ממוגן ירי, למורת שעבד על
19 קו התפר בצדדים לישוב פלשתיני, הרי שאין בקביעות בפרשנות למפרט כדי לסייע לבזק
20 במקרה אשר בפנוי.
21

22 עוד הפתעה בזק לפסק הדין בע"א 686/77 **מקורות חב' מים לישראל נ' משה מרגי' ואח'**
23 (פורסם ב公报), שם נקבע, כי בנסיבות של אירוע חבלני, לא ניתן להחיל על מעביד את
24 עקרונות הרשות הרגילים.
25

26 גם לקביעה זו הנסי מסכימה, עם כל הצניעות. אלא מי? במקרה אשר בפנוי מדובר באירוע
27 חבלני צפוי, אשר ניתן היה להיערכ כנדוד, למשל בצוותו של המנוח ברכבת ממוגן ירי. אי
28 הייערכות זו, והימנעות מציוד המנוח ברכבת ממוגן ירי, בנוסף לכשי האבטחה הרגילים
29 והנוספים שпорטו עד כה, אינה יכולה לחבאי, אלא למסקנה אחת – בזק התרשל,
30 וכتوزאה מהתרשלות זו התאפשר האסון נשוא התובענה.
31

32 מסקנת זו עומדת בעינה גם נוכחות עובדות פסק הדין בת.א. (ת"א 1051/92 **אברהם שפיר נ' פרדס סינדיקט** (פורסם ב公报)). לא זאת אף זאת. הנסי בדיעה, כי ככל שנמשכים ומתربים
33 מעשי הטורור המכונינים כלפי אזרח ישראל, חובה על המעבד לשפר את אמצעי האבטחה
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 והבטחו שהוא מספק לעובדיו. אין די בקביעה, כי מדובר במצבות קשה שאנו חיים בה.
 2 האם בשל הקושי האמור ניתן יותר לטעון שלא להגן על עובדיו? לא ולא, מה עוד שהוכת,
 3 כי בנסיבות בזק היו בתקופה הirlbanite רכבים מוגנני ירי, אשר מסיבות שלא הובחרו, לא
 4 נעשו בהם שימוש לטובת המנוח ולבטחוונו.

5
 6 ממשיך וטוען ב"יכ בזק, כי גם שיקולי מדיניות משפטית "מחייבים הגעה אל המסקנה,
 7 אשר שללת צפויות של המעביד בגין אי-ਊטי טרור, אשר הינס חלק בלתי נפרד מהסיכון
 8 הרגיל של החיים במדינת ישראל" (סע' 53 לסיכון בזק), אולם אני מקבלת אמירה זו.
 9 נփוך הוא – במסגרת שיקולי מדיניות משפטית, חובה לשרש ולחזק את הקביעה בדבר
 10 חובתו של מעביד לדאג לשולם עובדיו, במיוחד כאשר יש צפי ובasis לחש בדבר
 11 התרחשויות פיננס. ודוק: כמוון שאין המעביד מסוגל לצפות קיומו של פיגוע ספציפי, אולם
 12 הוא בהחלט יכול וצריך לצפות אי-ਊטי בטחוני, באופן כללי, ולעשות כל שביקולתו על מנת
 13 לחשוף את עובדו למינימום סיכון.

14
 15 לא אוכל לסיים פרק זה بلا להתייחס לתחקيري בזק ומשטרת ישראל בהתייחס לפיגוע
 16 נשוא כתוב התביעה.

17
 18 תחקיר בזק – תחקיר בזק לוקה בחסר, שכן אין כל פירוט לגבי זהות המרואיינים שמסרו
 19 את האינפורמציה נשוא התחקיר, כמו גם זהות המרואיינים שעשו את התחקיר, ועל כן, יש
 20 קושי אמיתי בהערכת רצינותו של התחקיר.

21
 22 מקרים התחקיר עולה, כי אין חתום, אולם בתחוםו נרשם "כתב: יהודה אריה",
 23 ומאליה עולה השאלה, האם אותו כותב ערך את התחקיר, או שמא "כתב" קביעות
 24 ומסקנות של אחרים.

25
 26 יהודה אריה, שהינו מנהל אבטחה פיסית בזק נדרש לנושא זה בחקירהו, وسيפר כי התבקש
 27 על ידי מנהל האגף, יקוטיאל לביא, לכתוב את התחקיר.

28
 29 אריה הבahir בעדותו, כי לא ערך את התחקיר בלבד, וכי סייע לו אוברלנדר וארז גולן וכן גל
 30 "והעובדים" (עמ' 341), אולם לא ידע להסביר מדוע עובדות מעורבותם של אחרים בהכנות
 31 התחקיר לא צוינה בגוף התחקיר (עמ' 342). בהמשך חקירתו חזר אריה וסייע, כי "זה לא
 32 רק אני תחקרתי, כמו שאמרתי השתתפם בו עובדים נוספים והוא, היו שייחות עם עובדי בזק
 33 ועם מאבטחיהם מבזק ומשטרת ישראל" (עמ' 344 שורות 14-13), והודה, כי לא השתתף בכל
 34 התחקיר הנטען, אלא "ברובם" (עמ' 344 שורה 229) ו"באלה שלא, העבירו לי את

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א 1047 עזבון המנוח מנויו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 החומר" (עמ' 344 שורה 24). אריה התבקש להציג בפני בית המשפט את אותו חומר גולמי
 2 שהועבר אליו לכואורה, לדבריו, על ידי אחרים שעסקו בחיקירת האירוע מטעם בזק, אולם
 3 הוא לא זכר היכן החומר "יכול להיות שתויק. אני לא יודע. אני לא זוכר" (עמ' 345 שורה
 4 4), ולדבריו "אני סיבכתי אותו בתחקיר" (עמ' 344 שורה 319).

5
 6 היהות ואريا טען, כי תחקיר בזק מבוסס, בין השאר על פגישות עם אנשי משטרת, הוא נשאל
 7 עם מי מאנשי המשטרה נהגש, ונעה "היתה פגישה עם מפקד תחנת עירון, קצין המודיעין
 8 של תחנת עירון, עוד איזושה פונקציה שנייה לא זכר את שמה, את התפקיד שהיה אז
 9 ואיתם ישבו, בן" (עמ' 345 שורות 15-16), אולם הוא לא זכר אם היו רישומים בכתב של
 10 הפגישה (עמ' 345 שורה 18), ומכל מקום, הוא לא ידע להסביר מדוע הפגישה שהתקיימה
 11 לכואורה עם אנשי משטרת לא מוצאת ביטוייה בתחקיר בזק.

12
 13 עוד טען אריה בעדותו, כי לצורך כתיבת התחקיר "ישבנו" (עמ' 346 שורה 119) "עם עובדים
 14 שעבדו באיזור בקעה אל גרביה..." (שם).

15
 16 לדבריו הוא ואחרים – שזהותם נותרה עולמה – תחקרו את עובדי בזק בבקעה אל גרביה,
 17 כל אחד מהם בנפרד, ואמרויותיהם נרשמו (עמ' 346 שורה 17), וכך אשר נשאל מדו"ע אמריות
 18 העובדים אינם יכולים לידי ביטוי בתחקיר, ענה "תשמעי, בדו"ח הזה לא מופיע, לא רשמו
 19 בכלל דבר בעקבות אמרה זאת של עובד זהה, או אחר, הדוח הוא כלל"י" (עמ' 346 שורות
 20 19-20), ונראה, כי נוכחות "כלליות" של התחקיר, לא ידע העד להסביר את מעורבותם של
 21 "התקשורת ודובר החברה" שצוינו בתחקיר כמעורבים בערכתו. לדבריו "האמת, שניי
 22 לא נפגשתי איתם, קותי (לביא – ד.ג.) נפגש איתם וזה היה לבקשתם..." (עמ' 347 שורה 6),
 23 ועם ציון הפגישה עימם הייתה "טבעות" (עמ' 347 שורה 15), ולמשמעותם, אין מנוס
 24 מהמסקנה, כי תחקיר זה הינו חסר כל ערך ויתכן שתוצאותיו מוטות, שאם לא כן לא ברור
 25 מדו"ע נדרשה פגישה של לביא – שאינו חתום התחקיר – עם התקשורת ודובר החברה, על
 26 מנת להגיע למסקנות אמת באשר לאופן התרחשויות האירוע, והאחראים לו, אם בכלל,
 27 בחברת בזק, אלא אם כן מטרת הפגישה הייתה מתן הנחיות באשר למסקנות התחקיר
 28 במונוק מהעובדות!!

29
 30 יקוטיאל לביא, ששימש בתקופה הרלכנטית כמנהל המחלקה לאבטחה פיסית אישר, כי
 31 תחקיר את האירוע (עמ' 100 שורות 1-3), אולם בניגוד למרכיבת עדותו אשר התאפיינה
 32 בחוסר זכרו מוחלט באשר לשאלות שנשאל, הוא טען, כי היה "מעורב" (עמ' 123 שורה 24)
 33 ביצוע התחקיר. אלא מי? הוא לא ידע לומר היכן פיסית מערך התחקורים של העובדים
 34 השונים (עמ' 123 שורה 20), לא ידע לומר היכן ההודעות שנגבו כביבול מהעובדים שתושאלו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנדיין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

(עמ' 1259, ולא ידע לומר היכן מצוות ההודעות, אם כי הניח "שהכל נמצא בבטחון, באגף הבטחון" (עמ' 125 שורה 19), אולם "זכר" בודאות שנגבו הודעות מבן נעים ומאונני דבר (עמ' 125), עובדה שהוכחה נמצאות הן על ידי אוני דבר (עמד 488 – 489) והן על ידי בן נעים (עמ' 443 שורה 30, עמ' 444 שורה 1).

6 גם מעודתו של אוברלנדר – קצין אבטחה פיסית בזק – עלתה תמונה דומה באשר לאופן
7 ניהול תחקיר בזק. אוברלנדר התעקש, כי בזק לא "חקrho" את האיווע, אלא "תחקרו"
8 אותו, בהדגישו "שייש הבדל בין חקירה ל...". (עמ' 199 שורות 25-29). אוברלנדר נשאל
9 מספר פעמים לגבי זהות האנשים "שתוחקו" על ידו, אולם התהמק משך דקות ארוכות
10 ממתן תשובה, ולבסוף נאלץ להודות, כי לא גבה עדות או הודה מאיש מהמעורבים "כפי
11 המשטרת חקרה אותנו...". (עמ' 201 שורה 22), וטען, כי המסקנות המפורטות בתחקיר בזק
12 הוא "המסקנות שלנו ביחד, כן" (עמ' 201 שורה 31), דהיינו, של אוברלנדר ושל אריה יהודה.
13

14 מכל האמור עולה, כי ספק רב האם המסמך הנושא כותרת "תחקרו בזק" ראוי לכותרת זו.
15 נראה, כי מדובר במסמך אשר נכתב ביוםמת הנהלת בזק, על סמך דרישות ויעצי התקורת
16 שלה, והוא חסר כל ערך ראייתי, ובוודאי שלא ניתן למודם ממנו על חלקה של בזק במחדלים
17 שאפשרו את התחרשות האסו.

18 **תחקיר המשטרת** – תחקיר המשטרת מבוסס על שייחות שנערכו עם אנשי בזק, ששמותיהם
19 מפורטים בתחקיר, אולם באופן בולט ביותר ביותר נדר שמו של המאבטח – בן נעים, שהיה עד
20 ראייה לפיגוע, וכן שמו של אוני דבר, שהגיע למקום מיד לאחר התחרשות הפיגוע, והיעדר
21 תחקירים של שניים אלה, מטיל צל מעיב על תחקיר המשטרת, המבוסס כל יכול על עדות
22 שמיעה של אנשי בזק, שלא היו עדוי ראייה להתחרשות ומילא – כפי שהובר בעדותם, הם
23 אינטראנסטיים ומטורטים למונע קביעת אחריות של בזק לאירוע החמור, אחריות שנקבעה
24 באופן ברור בפסק דין זה ובאה לידי ביטוי הן בנסיבות והן במחדלים של בזק.
25

26 משטרת ישראל מצינית לשבח את התנהלו של בן נעים "על אופן ביצוע המרדף, החתירה
27 למגע, הנחיות והפגיעה במחבל", והנני מצטרפת מכל לב לשבחים שהורעפו על בן נעים
28 בהתייחס להתנהלו לאחר ביצוע הירוי על המנוח, אלא, שאין בכך כדי להמעיט מחלוקת
29 באחריות לעצם התחרשות האיווע, כפי שפירטתי בפסק דין זה בנוגע להתנהלו לפני הירוי.
30

31 מכל מקום, הנני קובעת, כי תחקיר המשטרת הייתה שטוח ובלתי מבוסס, ואין בו כדי לסייע
32 בקביעת אחריותם של הגורמים השונים להתחרשות האיווע נשוא כתוב התביעה.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א-04-1047 עזבון המנוח מנוטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1. لسיקום פרק זה הנסי קובעת, כי קבוצת בזק (נתבים 1, 3, 4 ו-5 הפירה את חובת זהירותה
 2. החליה עליה ביחסיה עם המנוח והואו כל ספק, כי המחדלים המפורטים בפסק דין זה מהווים
 3. את "הגורמים בלטו איזו" להתרחשות האסון, בנוסף לנורմים אחרים שיפורטו בהמשך פסק
הדין.

חובת זהירות קונקרטית, והפרטה ביחסים שבין המנוח לבין הנושא 2 – אשר בן נעים

4. במועד האירוע שימש בן נעים כמאבטחו של המנוח, ועבד בזק מטעם לילית.
 5.
 6. בתצחיםו חזר בן נעים וטען, כי אבטחה את המנוח בהתאם לנוהלים שהיו נהוגים באותה עת
 7. בלילית, אולם כלל לא הוכח, שבמועד הרלבנטי היו איזושם נהולים בלילית, וממילא לא
 8. הומצאו לתיק בית המשפט.

9.
 10. בתצחיםו התעלם בן נעים לחלותו מהסיבה, אשר בגינה הגיע עם המנוח לחנותו של וואיל,
 11. שם נרץ המנוח, ולמקרה התצהיר ניתן לחשב בטעות שהגעתם של השניים לחנותו של
 12. וואיל ויציאתו של בן נעים מהרכב, נעשתה בהתאם לכלים כלשהם ולצרכי עבודה, ולא
 13. היא.

14. זה המקום לציין, כי מוחלטו של בן נעים באבטחת המנוח היו חמור ביותר, למורת
 15. שהתנהלוותו לאחר הרצת הייתה מڪוציאית מאוד, והוא אף זכה לציין לשבח על המרדף
 16. ש니יהל אחרי המחביל לאחר הרצת, מרדף שהביא לתפיסתו.

17.
 18. בחקירהו העלה בן נעים טענות לגבי רמת הקשרתו כמאבטחה, אלא שכפי שהבהירתי, אין
 19. בדעתני לנסות ולהעיר את רמת הקשרתו, שכן לא הומצאה חותם דעת מומחה בעניין, ומכל
 20. מקום, כפי שיוהר בהמשך, לא רק שאין כל קשר סיבתי בין התאפשרות ביצוע הפיגוע לבין
 21. רמת הקשרתו של בן נעים כמאבטחה, אלא שהתנהלוותו המצוינית לאחר הרצת מעידה על
 22. היותו מאבטחה מڪוציאי, שהיא כשיר לשמש כמאבטחה.

23. השאלה המרכזית הנוגעת למעורבותו של בן נעים, הינה מה הייתה מטרת הגעתו עם המנוח
 24. לחנותו של וואיל.

25.
 26. בן נעים נחקק במשפטת ישראל ביום האירוע, בתאריך 26.6.03, וטען, כי וואיל מטפל ברכבו
 27. מידי פעם "והבוקר היה צריך לי מגבר באוטו" וכן ציין, כי "וואיל התקשר אליו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1047-04 עזבון המנוח מנתו עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ואח'

1 אתמול בשעות הערב... אמר לי שנפל עמוד בזק על יד ביתו וymb; שאקדים את הטיפול
 2 בעניינו...." (גלוין 1 שורות 7-11).

3 מעודתו של בן נעים בבית המשפט עלה, כי בבוקר האירוע הוא החנה את רכבו מתחת
 4 לסכך בוחנותו של וואיל (סע' 382 שורה 29) והותירו שם, שכן וואיל לא פתח עדין את
 5 עיסוקו ולא נכח במקום בעת הבאת רכבו של בן נעים למקום, לצורך התקנת המגבר.

6 לאחר השארת הרכב אצל וואיל, עבר בן נעים לרכב הbralingo של בזק, שהיה נהוג בידי
 7 המנוח, והשניים החלו את יום עבודתם.

8 לדבריו, בערך בשעה 11:00 חזרו לחנותו של וואיל – שם חנה רכבו של בן נעים. בן נעים
 9 העיר, כי כשהגיעו לחנות, הוא ירד מרכב הbralingo, עשה סריקה סיבוב רכב הbralingo (עמ' 385)
 10 וחל לлечט לעבר החנות, אלא אז הבחין בוואיל שהיה ברכב שחנה "לפני הרכב
 11 שעמדנו" (עמ' 386 שורה 6). בעודו טعن בן נעים, כי מטרת הגעתם לחנותו של וואיל בשלב
 12 זה הייתה כדי שיקח אותו למקום התקלה בעמוד בזק הסמוכה לבתו של וואיל על מנת
 13 שיתקנו אותה. מכל מקום, בן נעים הודה בחקירתו, כי בזמן שדיבר עם וואיל היה למשה
 14 עם גבו לרכב הbralingo, בו ישב המנוח ושותח בטלפון (עמ' 392), למורתו של דבריו "עשיתי
 15 מבט מיידי פעם, להסתכל ימינה, להסתכל שמאליה..." (עמ' 392 שורה 14). בשלב זה
 16 התקרב המפגע אל רכב הbralingo ויירה בראשו של המנוח מבعد לשימוש הרכב שהיה
 17 סגורה.

18 אומר מיד, כי איני מקבלת את גרסתו של בן נעים, וכי לעניות דעתך ולהתרשם מדבר
 19 בגרסת בדים, שלא באה לעולם, אלא כדי להצדיק את הגעת בן נעים והמנוח לחנותו של
 20 וואיל, ואבהיר.

21 כפי שציינתי, מקרה תצהירו של בן נעים עולה, כי בבוקר האירוע השאיר בן נעים את רכבו
 22 בחנותו של וואיל, אף אם הוא אכן מספק בתצהיר כל הסבר לסייע השארת הרכב בחנות, כמו
 23 גם לסייע חזרת השניים לחנות במהלך הבוקר.

24 מקרה עדותו של בן נעים במשפטה ובעודתו בבית המשפט, עולה תפונה שונה בתכלית
 25 השני מהציג התמים והסתמי לכ准确性 המופיע בתצהיר בן נעים.

26 מעודתו של בן נעים עולה, כי מטרת השארת מכונתו אצל וואיל בבוקר האירוע הייתה
 27 לצורך התקנת מגבר לרכבו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"ת א-04-1047 עזבון המנוח מניטין עמית עמוס ואח' נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בעמ' ואח'

1 בן נעים טען, שערב לפניו כן טלפן אליו וויל ובקשו לזרז תיקון עמוד שנפל ליד ביתו.
2

4 מטעמים השמורים עם בן נאים, הוא לא מצא לנכון לציין עבודות אלו בתצהירו, דבר הפוגם
5 קשות באמינותו ובנכונות גורסתו.

7 בן נuis נדרש לשיחת הטלפון הלאורית שנערכה ערב קודם לכון בין וויל, אשר בקש
8 ממו לזרז תיקון העמוד שליד ביתו, אלא שגירסה זו הינה גירסה יחידה של בעל דין, ואין
9 לה אימות, וכן חסר מהימנותו של בן נuis, הנרי בדיעה, כי כפי שציינתי מדובר בගרסה
10 בדין.

12 מעבר לצורך יצוין, כי בן נועם יכול היה להמציא פلت שיחות של הטלפון להוכיחת קיומה
13 של השיחה האמורה, אולם הוא לא עשה כן. אין חולק, כי בזוק לא התקבלה תלונה על
14 נפילת העמוד בסמוך לבתו של וואיל, ולמעשה, כלל לא ידוע היכן ממוקם ביתו של וואיל.
15 ודוק: אם אכן נפל עמוד ליד ביתו של וואיל, יש להניח שבשלב כלשהו, לאחר הרצת, הייתה
16 בזוק מתקנת את אותו עמוד, אלא שלא הובאה כל אסמכתא לתיקונו של העמוד, ובן נועם
17 אף נמנע מהbate וואיל לעדות, לטענותו, משום שרדר סוף עברו עדותו, וזה הרגע להפנות
18 פעם נוספת להלכות הידועות בדבר אי הבאת עד, מה עוד שבן נועם רשאי היה לבקש את
19 זימונו של וואיל על ידי בית המשפט. דבר שלא עשה.

21 זאת ועוד. אין חולק, כי בן נעים שימש כמאבטה, והוא לא המציא הסבר מושכל, היכייד פנה
22 לכואורה וויל דזוקה למאבטה בבקשתה לזרו תיקון עמוד בזק, והלא אין זה מופתקינו, כפי
23 שאישר בעדותו (עמ' 384), ודוק: כפי שציינתי, לא הוכח, כי וויל דיזוח לבזק על נפילתו
24 הלהقارית של העמוד, וממילא לא הוכחה קיומה של פגימה בזק לבזק.

ענין זה היו מהותי, שכן לדבריו בן נעים במשטרה ובעדותו, הוא התבקש על ידי ואיל לזרו "ולחקרים" את תיקו העמוד, בקשה המUIDה לכואורה על קיומו של דיווח בזק על ניפלתו של העמוד האמור. דיווח שביקמו לא הוכח.

30 בין נועים הודה בחקירתו, כי מטרת הגעתו עם המנווה לחנותו של וואיל הייתה גם לצורך
31 התקנת המגבר, אולם התעקש, כי ההגעה הייתה גם לצורך תיקון העמוד (עמ' 383), אלא
32 משקעתי שככל עניין תיקון העמוד לא היה ולא נראה, הרי שברור, שמטרת הגעתו השניים
33 לחנותו של וואיל במועד האמור, הייתה אך ורק לצורך הסדרת התקנת המגבר ברכבו של בן
34 נעים. אשר מטעמים שהשמורים עימיו מצא לנכון להסדיר את עניינו הפרטיים תוך כדי